

UOHSX00JZOZL

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0109/2024/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-27848/2024/162

Brno 19. 7. 2024

V řízení o rozkladu ze dne 12. 6. 2024 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj**, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha, v řízení o rozkladu zastoupena na základě plné moci ze dne 3. 7. 2024 společností Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář, IČO 256 28 470, se sídlem Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0279/2024/VZ, č. j. ÚOHS-21423/2024/500 ze dne 28. 5. 2024 vydanému ve správním řízení zahájeném dne 28. 3. 2024 na návrh navrhovatele –

- **Expert & Partner engineering CZ, a.s.**, IČO 61859117, se sídlem Na hřebenech II 1718/10, 140 00 Praha, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 13. 11. 2023 Mgr. Petrou Koutnou, advokátkou, ev. č. ČAK 11082, se sídlem Kostelní 875/6, 170 00 Praha,

na přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky „Konsolidace licencí Ginis Standard a upgrade na GINIS Enterprise+“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 13. 2. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 2. 2024 pod ev. č. Z2024-007283 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 15. 2. 2024 pod ev. č. 96343-2024,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) a § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0279/2024/VZ, č. j. ÚOHS-21423/2024/500 ze dne 28. 5. 2024

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Průběh zadávacího řízení a správního řízení

1. Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha, v řízení o rozkladu zastoupena na základě plné moci ze dne 3. 7. 2024 společností Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář, IČO 256 28 470, se sídlem Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1 (dále jen „**zadavatel**“) – zahájil jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2010 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), dne 13. 2. 2024 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Konsolidace licencí Ginis Standard a upgrade na GINIS Enterprise+“, přičemž uvedené oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 2. 2024 pod ev. č. Z2024-007283 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 15. 2. 2024 pod ev. č. 96343-2024 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dne 13. 3. 2024 obdržel zadavatel od dodavatele – Expert & Partner engineering CZ, a.s., IČO 61859117, se sídlem Na hřebenech II 1718/10, 140 00 Praha, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 13. 11. 2023 Mgr. Petrou Koutnou, advokátkou, ev. č. ČAK 11082, se sídlem Kostelní 875/6, 170 00 Praha (dále jen „**navrhovatel**“) námitky z téhož dne proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky (dále jen „**námitky**“). Zadavatel námitky odmítl rozhodnutím o námitkách ze dne 22. 3. 2024, přičemž uvedené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno téhož dne.
3. Vzhledem k tomu, že navrhovatel s důvody uvedenými v rozhodnutí o námitkách nesouhlasil, podal dne 28. 3. 2024 návrh z téhož dne na přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**návrh**“) u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“).

4. V podaném návrhu navrhovatel namítal, že zadavatel nezákonně spojil do jedné veřejné zakázky dvě nutně funkčně nesouvisející plnění, která mohl zadat ve dvou samostatných zadávacích řízeních a která se standardně takto i zadávají. Zadavatel také mohl rozdělit veřejnou zakázku na části, kdy pro část dodávky krátkodobého úložiště dokumentů by nebylo potřeba předložit požadovaný certifikát o účasti v partnerském programu GORDIC. Navrhovatel je toho názoru, že zadavatelem provedené spojení nesouvisejících plnění v kombinaci s požadavkem na doložení osvědčení o účasti v partnerském programu jednoho výrobce požadovaného softwaru je zcela účelové a má pouze jediný cíl, a to bezdůvodně omezit okruh potenciálních dodavatelů na členy partnerské sítě GORDIC.

II. Napadené rozhodnutí

5. Dne 28. 5. 2024 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0279/2024/VZ, č. j. ÚOHS-21423/2024/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
6. Napadeným rozhodnutím Úřad výrokem I rozhodl tak, že zadavatel postupoval v rozporu s § 36 odst. 1 zákona a zásadou zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 odst. 2 zákona tím, že stanovil v bodě 3 zadávací dokumentace a bodě 3 „Technické specifikace k VZ Konsolidace licencí Ginis Standard a upgrade na GINIS Enterprise+“ (příloha č. 1 závazného návrhu smlouvy tvořícího přílohu č. 4 zadávací dokumentace) požadavek na dodání licencí potřebných pro „*provedení konsolidace licencí z GINIS Standard na GINIS Enterprise+*“ a v bodě 9 zadávací dokumentace dále stanovil jako podmínku pro uzavření smlouvy dle § 104 písm. e) zákona předložení „*písemného osvědčení o účasti v partnerském programu GORDIC Partner Program (GPP) potvrzené osobou oprávněnou jednat za společnost GORDIC spol. s r.o., Erbenova 4, 586 01 Jihlava / IČO: 47903783 / DIČ: CZ47903783*“, čímž stanovené zadávací podmínky ve vztahu k části předmětu plnění veřejné zakázky spočívající v dodání „*software krátkodobého úložiště dokumentů [...], včetně integrace, zajištění jeho provozu a rozvoje*“ bezdůvodně zvýhodnily uvedeného výrobce softwarových produktů GINIS Enterprise+ a dodavatele zapojené v partnerském programu GORDIC Partner Program (GPP) a vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, neboť zadavatelem učiněná volba určitého technického řešení založeného výlučně na platformě softwarových produktů GINIS Enterprise+ u předmětné části předmětu plnění veřejné zakázky nebyla odůvodněna objektivními potřebami zadavatele.
7. Výrokem II napadeného rozhodnutí jako opatření k nápravě nezákonného postupu Úřad zrušil zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku.
8. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení na veřejnou zakázku až do pravomocného skončení vedeného správního řízení.
9. Výrokem IV napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
10. Úřad po provedeném posouzení věci dospěl nejprve závěru, že se předmět plnění veřejné zakázky tak, jak jej zadavatel stanovil, skládá z nákupu určitých licencí (v rámci kterého zadavatel poptává povýšení jím vlastněných licencí platformy GINIS Standard na licence GINIS Enterprise+) a dodání krátkodobého úložiště dokumentů (dále jen „**KUD**“) vyvinutého na bázi právě těchto určených licencí. Dle Úřadu je tedy nepochybné, že dodání předmětu plnění KUD je podmíněno tím, že zadavateli budou dodány požadované licence GINIS Enterprise+. Úřad dospěl k závěru, že předmět plnění konsolidace licencí a předmět plnění krátkodobé úložiště

dokumentů jsou vzájemně provázané a závislé předměty plnění šetřené veřejné zakázky. Nepřisvědčil tedy námitkám navrhovatele v tom směru, že zadavatel měl rozdělit předmět veřejné zakázky, aby umožnil účast více dodavatelům s argumentací, že se jedná o vzájemně nesouvisející plnění.

11. K druhé z návrhových námitek Úřad předně uzavřel, že zadavatel stanovenými zadávacími podmínkami (tj. požadavkem na zajištění povýšení jím vlastněných licencí GINIS Standard na licence GINIS Enterprise+ a požadavkem na předložení osvědčení o účasti v partnerském programu GORDIC) omezil okruh dodavatelů, a proto přistoupil k posouzení, zda takto nastavené zadávací podmínky lze považovat za diskriminační, tedy bezdůvodně omezující účast některých potenciálních dodavatelů v zadávacím řízení a zároveň bezdůvodně zaručující konkurenční výhodu dodavatelům zvoleného softwaru. Následně dospěl k závěru, že v nyní řešeném případě tomu tak je. V odůvodnění Úřad uvedl, že na danou situaci nelze aplikovat závěry rozhodnutí Úřadu ani judikatury, kterou citoval v napadeném rozhodnutí a která se vztahovala k možnostem úpravy či správy IT software od konkrétního dodavatele za splnění předpokladu, že jde o systém již existující a využívaný, neboť v právě šetřeném případě je cílem zadavatele získat zcela nový software krátkodobého úložiště dokumentů. Jde tedy o software, který dosud neexistuje, zadavatel jím tudíž zatím nedisponuje, nevyužívá jej a k tomuto softwaru nemá ani žádná licenční oprávnění. Jednoduše řečeno se jedná o situaci, kdy by mohl tento informační systém být dodáván a vyvíjen zcela „na zelené louce“. Zadavatel proto není omezen žádnými majetkovými autorskými právy poskytovatele poptávaného softwaru či předem daným technologickým řešením. Požadavek na vyvinutí informačního systému KUD pouze na platformě GINIS a s ním požadované předložení osvědčení o účasti v partnerském programu GORDIC, tak nejsou vázány na předmět plnění veřejné zakázky, přičemž nezbytnost takového požadavku není předmětem veřejné zakázky a výchozí situací zadavatele nijak legitimně odůvodněna.

III. Rozklad zadavatele

12. Dne 12. 6. 2024 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad zadavatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 28. 5. 2024. Rozklad byl tedy zadavatelem podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu zadavatele

13. Zadavatel namítal, že Úřad v rámci napadeného rozhodnutí především nesprávně konstatoval odlišnost skutkového stavu projednávaného případu oproti citované rozhodovací praxi Úřadu a judikatury soudů.
14. Nesprávné zjištění skutkového stavu Úřadem spočívá v ignorování faktu, že zadavatel již v současnosti vlastní software spisové služby od společnosti GORDIC, na jehož základě má být informační systém KUD vytvořen. Jedná se o licence GINIS ve variantě Standard, které představují oprávnění k užívání předmětného software spisové služby ve stanoveném rozsahu. Zadavatel tyto licence nabyl po zrušení Regionálních rad regionů soudržnosti (dále jen „RRRS“) dne 1. ledna 2022. Zadavatel tento software nejen vlastní, ale také aktivně užívá pro přístup k datům právě ze zrušených RRRS. Především se jedná o užívání modulu „Univerzální spisový uzel“, který ve své podstatě slouží jako úložiště dokumentů. Nicméně zadavatel software nevyužívá v plném rozsahu, a proto se vlastněné licence rozhodl využít.

Avšak aktuálně využívaný modul „Univerzální spisový uzel“ nebylo možné bez dalších customizovaných úprav plnohodnotně aplikovat pro agendu stavebního řízení. Proto se zadavatel rozhodl přistoupit ke customizaci s tím, že modul „Univerzální spisový uzel“ se po provedené customizaci nazývá „Krátkodobé úložiště dokumentů“.

15. Rozhodnutí Úřadu je však postaveno na závěru, jako by stávající licence neměly žádnou vazbu na výsledný informační systém KUD. Tak tomu ovšem není a ze strany Úřadu jde o hrubé nepochopení skutkového stavu. Výsledný informační systém má být vyvíjen na dané platformě a tvoří jeden funkční a provázaný celek. Od existence stávajícího software, kterým zadavatel disponuje, tak nelze odhlédnout, jelikož je nutným vstupním předpokladem pro dosažení požadovaného předmětu veřejné zakázky. Jedná se tak o zcela shodnou situaci jako v citované rozhodovací praxi, kdy zadavatel vlastní a užívá určitý software (zde software spisové služby společnosti GORDIC), který má být upgradován a dále rozšířen tak, aby mohl vzniknout upravený informační systém nebo jeho nový modul (označený jako KUD). Závěry Úřadem citované rozhodovací praxe se proto plně uplatní i na nyní projednávaný případ.
16. Dle zadavatele proto není pravdivé ani skutkové zjištění citované Úřadem, že *„Zadavatel tedy poptává dodání zcela nového informačního systému elektronické spisové služby ‚customizované‘ pro jeho potřeby, který zatím nemá k dispozici a nevyužívá jej.“*, když tomu je právě naopak. Pokud současně Úřad uvádí, že zadavatel ve skutečnosti mohl poptávat vytvoření zcela nového informačního systému „na zelené louce“, tedy bez ohledu na použitou platformu software spisové služby, pak by platilo, že argument vytvořením informačního systému na zcela novém základě by bylo možné vznést prakticky v jakémkoliv případě upgradu či rozvoje informačního systému či jakékoliv jiné softwarové aplikace. Takový závěr ale odporuje stávající rozhodovací praxi, která naopak reflektuje aktuálně využívaný software a umožňuje jeho další rozvoj a upgrade, aniž by bylo nutné dosud využívané řešení nahradit a zmařit tak dosud vynaložené náklady na jeho pořízení a vývoj.
17. Zadavatel v rozporu se závěry dovozenými Úřadem namítá, že hospodářská soutěž byla umožněna, a to mezi účastníky partnerského programu GORDIC. Obdobný model je ostatně aplikován také u konkurenčního software spisové služby poskytovaného sesterskou společností samotného navrhovatele ze skupiny ICZ. Předmětný program společnosti GORDIC kromě toho splňuje i další doporučení Akčního plánu pro boj s vendor lock-in a rozšíření využití open source ve veřejné správě, který mj. projednala a vzala na vědomí Rada vlády pro informační společnost. Především se jedná o aplikaci exit strategie, tedy smluvního ošetření přechodu k jinému dodavateli, a dále o možnosti modulárního plánování díky existenci standardizovaného rozhraní v podobě API platformy GINIS. Je proto evidentní, že výsledný dopad na hospodářskou soutěž byl v rámci veřejné zakázky minimalizován. Na trhu IT služeb se jedná o zcela běžnou a obvyklou praxi, o které se nejen zadavatel, ale zjevně i další veřejní zadavatelé dosud domnívali, že je v souladu se zákonem. K tomu zadavatel odkázal na některá zadávací řízení, která byla rovněž vypsána formou tzv. „soutěže nad platformou“.

Závěr rozkladu

18. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

19. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

20. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále byla přezkoumána rovněž správnost napadeného rozhodnutí, ta však toliko v rozsahu námitek rozkladu. S přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.
21. Úřad napadeným rozhodnutím rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které bylo napadené rozhodnutí potvrzeno.

V. K právnímu posouzení daného případu*K námitkám zadavatele ohledně nesprávně zjištěného skutkového stavu*

22. Zadavatel podaný rozklad založil zejména na námitce nesprávně zjištěného skutkového stavu Úřadem. Dle zadavatele Úřad postavil napadené rozhodnutí na úvahách, jako by stávající licence neměly žádnou vazbu na výsledný systém KUD. Dále zadavatel upozorňoval na skutečnost, že KUD má vzniknout tak, že bude customizován zadavatelem již nyní vlastněný a užívaný modul. Úřad tak dle zadavatele nesprávně posoudil celou provázanost systému.
23. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí a obsahu správního spisu ovšem nelze námitky zadavatele považovat za důvodné. Zadavateli se totiž především nepodařilo prokázat důvodnost tvrzení, která jej vedla k takovému nastavení zadávacích podmínek, jaké v daném případě zvolil. K tomu v podrobnostech dále v tomto rozhodnutí.
24. Předmětem posouzení Úřadu byla otázka, zda zadavatel nastavením zadávacích podmínek bezdůvodně zvýhodnil některé potenciální dodavatele a zda vytvořil bezdůvodné překážky hospodářské soutěži. Úřad v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že tomu tak bylo, neboť zadavatelem nastavené zadávací podmínky v bodu 3.3. Zadávací dokumentace bezdůvodně zvýhodnily výrobce softwarových produktů GINIS Enterprise+ a dodavatele zapojené v partnerském programu GORDIC Partner Program (GPP) a vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, neboť zadavatelem učiněná volba určitého technického řešení založeného výlučně na platformě softwarových produktů GINIS Enterprise+ u předmětné části předmětu plnění veřejné zakázky nebyla odůvodněna objektivními potřebami zadavatele.
25. Podle § 36 odst. 1 zákona zadavatel nesmí stanovit takové zadávací podmínky, které by bezdůvodně zvýhodnily některé dodavatele nebo kladly bezdůvodné překážky hospodářské soutěži. Zásadní pro posouzení zákonnosti nastavení zadávacích podmínek je tedy jejich důvodnost. Je legitimní, aby zadavatel okruh uchazečů omezil či některé dodavatele zvýhodnil, pokud pro to jsou dány důvody spočívající v jeho potřebách a předmětu plnění veřejné

zakázky. To ovšem současně sebou nese povinnost zadavatele existenci takových důvodů nejen řádně tvrdit, ale rovněž i prokázat.

26. Mezi účastníky správního řízení není sporné, že zadavatelem nastavené zadávací podmínky vedou k omezení hospodářské soutěže a současně představují zvýhodnění těch dodavatelů, kteří jsou účastni v GORDIC Partner Program (dále jen „GPP“). K témuž závěru ostatně dospěl i Úřad v napadeném rozhodnutí. To ovšem bez dalšího posouzení neznámá, že takové zadávací podmínky jsou nezákonné. Je totiž nutné ve správním řízení posoudit, zda existují legitimní důvody pro takové omezení.
27. Zadavatel v průběhu zadávacího řízení i v průběhu správního řízení uváděl důvody pro nastavení předmětných zadávacích podmínek, kterými obhajoval nutnost pořízení plnění veřejné zakázky na platformě GINIS a od dodavatelů účastných v GPP. Z obsahu vysvětlení č. 2 zadávací dokumentace ze dne 7. 3. 2024, jímž zadavatel reagoval na dotaz navrhovatele v průběhu zadávacího řízení, vyplývá, že zadavatel v odpovědi nejprve obhajoval důvod spojení požadavku na konsolidaci licencí a požadavku na předložení potvrzení o účasti v partnerském programu GORDIC tím, že se jedná o vzájemně provázaná plnění. Dále pak pro zvolení daného řešení vymezil důvody spočívající v efektivnosti a současně důvody ekonomické, když výslovně uvedl: *„V poslední řadě je nutno zdůraznit, že zadavatel zvažoval veškeré možnosti, které by vedly k požadovanému plnění a povýšení licencí, které již vlastní bylo vybráno jako ekonomicky nejvýhodnější a nejefektivnější varianta, a to hned z několika důvodů. V první řadě se jedná o časový rámec a náročnost přípravy, kdy tato možnost byla pro zadavatele nejrychlejší jak z hlediska přípravy veřejné zakázky (převážně technické specifikace), tak poté z hlediska samotné realizace plnění. Dále se jedná bezesporu o velmi významný faktor, a to je ekonomická výhodnost využití licencí, které není nutné znovu pořizovat. Rozšíření licencí a následně customizace dodaného řešení je vždy ekonomicky výhodnější než pořízení zcela nových licencí a nasazení nového systému. Zadavatel má za to, že tímto postupem zajistil péči řádného hospodáře (využití již vlastněných licencí) a šetrně nakládá s jemu svěřenými veřejnými prostředky (nepořizuje se duplicitně něco co již zadavatel vlastní).“*
28. Ve stejném duchu se zadavatel vyjadřoval i ve vydaném Rozhodnutí o námitkách ze dne 22. 3. 2024, v němž nejprve odmítl námitky navrhovatele směřující k nezákonnému postupu, pokud zadavatel nerozdělil předmět veřejné zakázky na dvě samostatné části, a dále k ekonomickému důvodu uvedl mimo jiné následující: *„Předpokládaná hodnota Veřejné zakázky spočívající v upgradování stávajících licencí a jejich následné customizaci je přitom výrazně nižší oproti pořizování nových licencí a jejich implementaci, jak vyplynulo právě z porovnání oproti nabídkám podaným do Zadávacího řízení DSŘ, včetně nabídky Stěžovatele. Postup vycházející z využití stávajících licencí vlastněných Zadavatelem je tak zároveň plně v souladu s péčí řádného hospodáře a vede k efektivnímu nakládání s veřejnými prostředky.“*
29. Obdobnou argumentaci zadavatele lze pak najít i ve vyjádření k podanému návrhu, které zadavatel Úřadu zaslal dne 8. 4. 2024, kde se zadavatel ještě podrobněji vyjádřil k důvodu požadavku na partnerství v programu GORDIC Partner Program, a to takto: *„Podmínka účasti v rámci partnerského programu GORDIC Partner Program (GPP) je totiž nezbytná nejen pro plnění podle článku 2.1.1 smlouvy na plnění Veřejné zakázky (konsolidace a upgrade licencí GINIS), a to právě z důvodu využití stávajících licencí GINIS vlastněných Zadavatelem, ale i pro veškerá navazující plnění podle článků 2.1.2 až 2.1.5 smlouvy na plnění Veřejné zakázky,*

a to z důvodu licenčních požadavků společnosti GORDIC, jak ostatně vyplývá i z jejího dopisu ze dne 3. listopadu 2023. Realizace celého předmětu plnění Veřejné zakázky je tak věcně umožněna pouze členům partnerského programu GORDIC Partner Program (GPP).“ Na tuto argumentaci pak navazuje zadavatel i v podaném rozkladu, jehož hlavní rozkladové námitky byly vymezeny výše v tomto rozhodnutí.

30. Z obsahu správního spisu se tak podává, že zadavatel odůvodňoval nutnost nastavení zadávacích podmínek tak, jak je nastavil, několika důvody. Prvním z nich bylo, že jde o vzájemně provázaný systém, neboť vlastní licence GINIS, které ovšem v jejich současně verzi nemůže použít pro zajištění KUD, které potřebuje a které má sloužit jako úložiště dokumentů pro potřeby stavebního řízení. Dále uváděl, že využívá modul tzv. univerzálního spisového uzlu, který však pro zajištění jeho potřeb nelze použít a tento musí být customizován, přičemž tento modul funguje na platformě GINIS, který je vyvíjen společností GORDIC. A dále, avšak nikoliv v poslední řadě, odůvodňoval nastavení zadávacích podmínek tím, že upgradování licencí a jejich následná customizace představuje levnější řešení než pořízení nových licencí a jejich následná implementace. Dále zadavatel uváděl, že se jedná o řešení, které je časově efektivnější. Zadavatel tedy důvody pro nastavení omezujících podmínek staví jednak na existenci technických důvodů a dále na ekonomické nevýhodnosti a neefektivnosti případně zvoleného jiného postupu.
31. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se Úřad podrobně zabýval zadavatelem tvrzenými technickými důvody pro stanovení předmětných omezujících podmínek. V bodu 57 napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že dodání KUD tak, jak jej zadavatel v tomto případě koncipoval, je podmíněno dodáním licencí GINIS Enterprise+, a proto se jedná o dva vzájemně provázané a závislé předměty plnění. K tomu Úřad dále dodal, že takový závěr by platil i v případě, že by zadavatel předem neprovázel dodání KUD s konkrétními licencemi, neboť by vždy potřeboval nějaké licence, které by byly spojeny s provozováním KUD. V bodu 65 napadeného rozhodnutí, po přezkoumání individuálních okolností daného případu, dospěl k závěru, že není předem předurčeno žádnou objektivní legitimní skutečností, že dodávané KUD musí být vyvinuto a následně fungovat pouze na platformě GINIS. Dle Úřadu lze uzavřít, že: *„Výchozí skutkový stav v případě předmětné veřejné zakázky je tudíž takový, že zadavatel poptává vyvinutí a dodání zcela nového informačního systému, jeho integraci a zajištění provozu a rozvoje, ke kterému dosud nemá žádná licenční oprávnění a tento informační systém dosud ani neexistuje.“*
32. Proti zde uvedenému závěru brojí zadavatel podaným rozkladem, když má za to, že Úřad vyhodnotil skutkový stav zcela nesprávně.
33. K takovému závěru ovšem po přezkoumání obsahu napadeného rozhodnutí dospět nelze. Z napadeného rozhodnutí, zejména z jeho bodů 54 a 55 vyplývá, že Úřad nepominul skutečnosti tvrzené zadavatelem, tedy že vlastní licence ve verzi GINIS Standard, které ovšem nesplňují zadavatelem požadované vlastnosti a současně, že účelem KUD je zajištění funkce evidence stavebních postupů (dále jen „ESP“) a evidence elektronických dokumentací (dále jen „EED“) podle § 270 a § 271 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**stavební zákon**“). Současně z obsahu zadávací dokumentace vyplývá, že základní potřebou, kterou chce zadavatel veřejnou zakázkou uspokojit, je dodání a implementace KUD, přičemž tato potřeba vyplývá ze stavebního zákona. Nepochybné je rovněž i to, že pro provoz a implementaci KUD potřebuje zadavatel pořídit příslušné licence.

34. Dále se ovšem argumentace zadavatele se závěry Úřadu rozchází, když zadavatel zdůrazňuje význam jím vlastněných licencí GINIS Standard, které vymezuje jako základní předpoklad pro pořízení KUD. Tak tomu ovšem v daném případě není. Jak správně vymezil Úřad v napadeném rozhodnutí, zadavatel by vždy potřeboval nějaké licence pro to, aby mohl využívat KUD. Současně primární potřebou zadavatele (byť by se tak mohlo zdát z názvu veřejné zakázky) ve skutečnosti není konsolidace a povýšení licencí, nýbrž pořízení KUD, což mu ukládá stavební zákon. Na tomto místě lze vyslovit souhlas s námitkami navrhovatele proti způsobu, jakým zadavatel nazval veřejnou zakázku, neboť tento název skutečně mohl v dodavatelích jiných systému vzbudit mylný dojem o tom, co je předmětem veřejné zakázky. To, že zadavatel nastavil zadávací podmínky takovým způsobem, aby KUD byl dodán a provozován na jím vlastněné platformě GINIS a s tím by pak nutně byla spojena nutnost pořízení příslušných licencí (v tomto případě opět pouze licencí GINIS), neznamená, že by potřebu pořízení KUD nemohl naplnit i jiným způsobem. Lze tak uzavřít, že pokud by zadavatel nevymezil v předmětu plnění požadavek na konsolidaci jím vlastněných licencí GINIS a požadavek na partnerství v GPP, mohl být KUD včetně nutných licencí dodán jakýmkoliv jiným dodavatelem, včetně navrhovatele. To ostatně zadavatel ani nerozporoval, avšak pro jím zvolený postup, kdy zadavatel omezil účast jiných dodavatelů, současně neuvedl takové technické důvody, které by spočívaly v předmětu plnění veřejné zakázky a současně by byly objektivní a legitimní.
35. Za objektivní a legitimní nelze považovat zadavatelem uváděný důvod, že vlastní licence GINIS Standard, neboť je zřejmé, že tyto nejsou dostačující pro naplnění aktuální potřeby zadavatele, což je také důvod, proč požadoval jejich konsolidaci (myšleno povýšení na licence GINIS Enterprise+). Nelze tedy dospět k závěru, že by zadavatel již vlastnil takové licence, které by mohl pro plnění předmětu veřejné zakázky využít. Současně za takový důvod nelze považovat ani argumentaci zadavatele, že nynější licence v sobě zahrnují využívání modulu „Univerzální spisový uzel“ a že tento modul má být dále customizován. Takové argumentaci totiž odporuje nastavení zadávacích podmínek, a to konkrétně těch, které vyplývají z Přílohy č. 1 závazného návrhu smlouvy „Technická specifikace eSSL“, z nichž nelze žádným způsobem seznat, že by vybraný dodavatel měl provést customizaci již existujícího systému. Pokud by tomu tak bylo, musel by zadavatel uvést v podrobnostech nutných pro zpracování nabídky a následnou realizaci předmětu plnění skutečnost, že dodavatel má pracovat s nějakým stávajícím modulem, který zadavatel již vlastní a na něm vytvořit/dodat poptávané KUD. Takové informace ovšem zadávací dokumentace neobsahuje. Naopak ze specifikace KUD v tomto dokumentu, konkrétně z bodu 4 „Dodání krátkodobého úložiště dokumentů“, vyplývá, že zadavatel nejprve vymezil, že vytvořit soubor informačních systémů sloužících k zajištění agendy stavebního řádu mu ukládá stavební zákon. Dále zadavatel vymezil, že vytvářený soubor informačních systémů digitalizace stavebního řízení má být integrován s elektronickou spisovou službou dle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, v platném znění, vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby v platném znění. Poté upřesnil, že KUD plní zejména funkci ESP a EED podle § 270 a 271, přičemž požaduje, aby sloužil stavebním úřadům a dotčeným orgánům, které činí úkony podle jiného právního předpisu, jako podklad pro vydání rozhodnutí v řízení podle stavebního zákona. Výslovně pak zadavatel uvedl, že: „**Zadavatel požaduje, aby KUD byl dodán jako standardizovaný systém spisové služby.**“ Následně zadavatel stanovil požadavky na získání atestace podle zákona o archivnictví a spisové službě s tím, že systém rovněž musí respektovat

další normy a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU). Zadavatel rovněž požadoval, aby dodavatel zajistil také údržbu, resp. rozvoj systému v souladu s vývojem a požadavky legislativy po celou dobu trvání smluvního vztahu na dodávku díla a poskytování služeb údržby a podpory. Zadavatel tedy poptává KUD jako nový systém spisové služby, přičemž jak sám vymezil, má se jednat o systém standardizovaný. To ovšem nevylučuje, aby to byl systém vybudovaný na jiné platformě, než je GINIS. Zadavatel totiž v technické specifikaci neuvedl žádné technické podmínky, které by byly splnitelné pouze softwarem na platformě GINIS a ze kterých by současně mělo vyplývat, že dodavatel bude tento systém customizovat na nějakém již existujícím modulu, který zadavatel již vlastní.

36. Současně ovšem nelze přehlédnout, že zadavatel tuto argumentaci používá až v podaném rozkladu jako reakci na závěry Úřadu, které učinil v bodech 64 až 71 napadeného rozhodnutí, v nichž nejprve odkázal na závěry vyplývající z rozhodovací praxe Úřadu i správních soudů, a následně učinil závěr o tom, že v nyní řešeném případě zadavatel poptává nový systém spisové služby, a nebyl proto nucen omezit okruh potenciálních dodavatelů pouze na ty, kteří dodají systém na platformě GINIS. Po přezkoumání skutkových okolností vyplývajících zejména z dokumentů, jejichž původcem je sám zadavatel, nelze dospět k odlišnému závěru, než který učinil Úřad v napadeném rozhodnutí, a tedy, že zadavatel fakticky hodlá pořídit nový informační systém. Současně pro pořízení takového systému není omezen dřívějšími licenčními omezeními, které by mu znemožňovaly takový systém pořídit od jiných dodavatelů, než od těch, kteří jsou zařazeni v GPP. Zadavatel navíc existenci takových omezení v průběhu správního řízení ani netvrdil.
37. Zadavateli se proto nepodařilo řádně tvrdit a prokázat, že existují takové technické důvody, pro které by nemohl pořídit předmět plnění veřejné zakázky, kterým je pořízení KUD a s tím souvisejících licencí od jiného dodavatele. Nutno dodat, že ani při přezkumu napadeného rozhodnutí nebyla pominuta skutečnost, že zadavatel již licence GINIS Standard vlastní. Jakkoliv lze však chápat snahu zadavatele k jejich využití, nelze tímto způsobem ospravedlnit takové zásadní omezení hospodářské soutěže, jaké učinil zadavatel nastavením předmětných zadávacích podmínek za situace, kdy zadavatelem již vlastněné licence stejně nepostačují k naplnění jeho potřeb a vyžadovaly by povýšení, tedy by nemohly být využity tak, jak jsou. Současně zadavatel tvrdil, že jím vlastněný modul a s tím související licence využívá pro přístup k datům zrušených Regionálních rad regionu soudržnosti („RRRS“). Nabízí se tedy otázka, jak zadavatel hodlá dále s tímto systémem pracovat právě pro přístup k datům RRRS. Je nepochybné, že pokud na něj tyto systémy přešly, jistě musí obsahovat data, se kterými musí zadavatel dále nějakým způsobem nakládat. Pokud by tedy měl být tento systém včetně licencí „přebudován“ pro systém DSŘ, pak z důvodů předložených zadavatelem není nijak zřejmé, jakým způsobem si hodlá zadavatel zajistit přístup k datům RRRS, které také musí nějakým způsobem spravovat, archivovat apod.
38. Nad rámec nutného lze pro dokreslení uvést, že prakticky každý orgán veřejné správy disponuje nějakým systémem spisové služby, velmi často to rovněž bude systém GINIS, který je dlouhodobě vyvíjen a nabízen i orgánům státní správy, nicméně systém GINIS je postaven na modulární bázi a je schopen fungovat rovněž se systémy jiných dodavatelů.¹ Samotná

---

¹ K tomu blíže viz informace na internetových stránkách dostupných prostřednictvím <https://www.gordic.cz/ginis>, kde je k propojitelnosti systému uvedeno např. následující: „Široká škála modulů zajišťuje organizacím pohodlnou digitalizaci ekonomických agend, řízení lidských zdrojů, spisové služby či správních agend. Jako otevřená platforma umožňuje GINIS

skutečnost, že zadavatel vlastní určité (byť i z jeho pohledu volné) licence a modul Univerzálního spisového uzlu, jej bez dalšího neopravňuje k tomu, aby nastavil zadávací podmínky ve prospěch dodavatele systému GINIS, neboť by pro takové omezení musely existovat další okolnosti a podmínky spočívající v předmětu veřejné zakázky a odůvodněných potřebách zadavatele. Existence takových skutečností ovšem nebyla ve správním řízení prokázána. V opačném případě by při akceptaci výkladu zadavatele každý veřejný zadavatel, který vlastní nějaký modul systému GINIS, mohl **bez dalšího** tvrdit, že další moduly musí poptávat pouze od téhož dodavatele.

39. Současně pak nelze za objektivní a legitimní důvod považovat ani zadavatelem uváděný benefit zrychlení přípravy a realizace plnění veřejné zakázky. Jednak zadavatel takový uváděný přínos nijak blíže nerozvedl a nekvantifikoval a jednak jakékoliv případné zrychlení jako důvod omezení hospodářské soutěže nepostačí, neboť nemůže převážit nad veřejným zájmem na zachování soutěže o veřejnou zakázku. Pokud zadavatel požadoval dodání KUD jako standardizovaného systému, není zřejmé, jak má být zrychlena realizace veřejné zakázky omezením ostatních dodavatelů spisových služeb.
40. Se zde uvedeným ovšem úzce souvisí i další důvody, které pro zvolené nastavení zadávacích podmínek uváděl zadavatel. Ačkoliv jsou v tomto rozhodnutí zařazeny až za důvody technické, je z obsahu Vysvětlení zadávací dokumentace č. 2, Rozhodnutí o námitkách, Vyjádření zadavatele k podanému návrhu i z podaného rozkladu zřejmé, že zadavatel zdůvodňoval nastavení zadávacích podmínek rovněž ekonomickými aspekty, které dle svého vyjádření posuzoval jako první.
41. Ve vysvětlení č. 2 zadávací dokumentace zadavatel uvedl: *„V poslední řadě je nutno zdůraznit, že zadavatel zvažoval veškeré možnosti, které by vedly k požadovanému plnění a povýšení licencí, které již vlastní bylo vybráno jako ekonomicky nejvýhodnější a neefektivnější varianta, a to hned z několika důvodů. V první řadě se jedná o časový rámec a náročnost přípravy, kdy tato možnost byla pro zadavatele nejrychlejší jak z hlediska přípravy veřejné zakázky (převážně technické specifikace), tak poté z hlediska samotné realizace plnění. Dále se jedná bezesporu o velmi významný faktor, a to je ekonomická výhodnost využití licencí, které není nutné znovu pořizovat. Rozšíření licencí a následně customizace dodaného řešení je vždy ekonomicky výhodnější než pořizování zcela nových licencí a nasazení nového systému. Zadavatel má za to, že tímto postupem zajistil péči řádného hospodáře (využití již vlastněných licencí) a šetrně nakládá s jemu svěřenými veřejnými prostředky (nepořizuje se duplicitně něco co již zadavatel vlastní).“*
42. V rozhodnutí o námitkách zadavatel uvedl: *„Současně je nutné také zdůraznit, že postup zvolený Zadavatelem je veden rovněž zásadou efektivního nakládání s veřejnými prostředky. V rámci zadávacího řízení ‚Zajištění digitalizace stavebního řízení (DSŘ)‘, ev. č. Z2023-001086, systémové číslo NEN – N006/23/V00008205 (dále jen ‚Zadávací řízení DSŘ‘), spočívajícím v získání nových licencí a jejich implementaci, obdržel Zadavatel mimo jiné nabídku od Stěžovatele s uvedenou nabídkovou cenou 35.126.000,- Kč. Zadavatel následně oslovil dopisem ze dne 23. října 2023, č. j. MMR-72284/2023-34, společnost GORDIC jako stávajícího*

---

díky širokým možnostem API rozhraní bezpečné propojení s dalšími aplikacemi a systémy třetích stran. Průběžný vývoj reflektuje IT trendy, legislativní změny i uživatelské požadavky. GINIS si mohou organizace pořídít zakoupením licencí i formou SaaS. Provozovat je mohou na vlastní infrastrukturu nebo v cloudu.“

poskytovatele licencí GINIS s žádostí o vyjádření k možnosti využití licencí elektronické spisové služby GORDIC pro ICT systémy v gesci resortu Zadavatele. Z odpovědi poskytovatele GORDIC ze dne 3. listopadu 2023 (č. j. MMR-75256/2023-34) následně vyplynula předpokládaná hodnota, za kterou je možné realizovat předmět plnění Veřejné zakázky na základě upgradu stávajících licencí GINIS vlastněných Zadavatelem na licence Enterprise+. Předpokládaná hodnota Veřejné zakázky spočívající v upgradování stávajících licencí a jejich následné customizaci je přitom výrazně nižší oproti pořizování nových licencí a jejich implementaci, jak vyplynulo právě z porovnání oproti nabídkám podaným do Zadávacího řízení DSŘ, včetně nabídky Stěžovatele. Postup vycházející z využití stávajících licencí vlastněných Zadavatelem je tak zároveň plně v souladu s péčí řádného hospodáře a vede k efektivnímu nakládání s veřejnými prostředky.“ Shodnou či obdobnou argumentaci zadavatel uvedl i ve vyjádření k podanému návrhu a v rozkladu.

43. Nastavení předmětných zadávacích podmínek a z nich vyplývající omezení hospodářské soutěže tedy zadavatel učinil na základě prvotní úvahy o ekonomické výhodnosti zvoleného řešení. Z obsahu zdůvodnění zadavatele se podává, že vychází z jím stanovené premisy, že „Rozšíření licencí a následně customizace dodaného řešení je vždy ekonomicky výhodnější než pořízení zcela nových licencí a nasazení nového systému.“, a dále vychází z nabídkové ceny, kterou získal v dříve zahájeném zadávacím řízení na veřejnou zakázku „Zajištění digitalizace stavebního řízení (DSŘ)“. Důvody uváděné zadavatelem však nelze považovat za dostatečné zdůvodněné, natož pak objektivní. Předně úvaha zadavatele, že rozšíření licencí a následná customizace je vždy levnějším řešením než pořízení nového systému, je úvahou zcela nepodloženou. Zadavatel se sice může domnívat, že by tomu tak mohlo být, ale tato úvaha neobstojí jako důvod pro omezení hospodářské soutěže, neboť není podložena žádnými relevantními údaji, na základě kterých by bylo možné dospět k objektivnímu výsledku, že tomu tak skutečně bude. Zadavatel, pokud by chtěl „ustát“ takovou premisu jako důvod nastavení omezujících podmínek, měl prvotně provést reálné ekonomické zhodnocení finančních dopadů jednotlivých variant, a následně je předložit Úřadu pro účely posouzení. Z obsahu spisu ani z vyjádření zadavatele ovšem nevyplývá, že by zadavatel takovou ekonomickou analýzu učinil. Pouhá úvaha zadavatele o tom, že zvolené řešení „určitě“ bude levnější, proto jako důvod omezení hospodářské soutěže neobstojí.
44. K tomu lze dále uvést, že zadavatel rovněž žádným způsobem nevysvětlil, jakým způsobem má probíhat tzv. konsolidace stávajících licencí. Tedy jaký ekonomický dopad má mít povýšení licencí zadavatelem vlastněných, kolik jich bude třeba povýšit a kolik bude stát povýšení jednotlivé licence, a zejména, zda konsolidace licencí skutečně představuje reálnou finanční úsporu oproti situaci, kdy by licence GINIS Enterprise+ nakupoval nově. Zadavatel pouze v příloze 2. Cenová tabulka uvedl souhrnnou částku za konsolidaci licencí. Z této však není možné dovodit odpovědi na tyto sporné otázky, jejichž vyřešení nejen ve vztahu k licencím, ale i ve vztahu ke KUD je zásadní pro to, aby bylo možné učinit závěr o výrazné ekonomické výhodnosti zadavatelem zvoleného řešení. Podporu pro argumentaci zadavatele proto nelze nalézt ani v zadávací dokumentaci.
45. Současně ovšem nelze za dostatečné posouzení ekonomické výhodnosti považovat ani zdůvodnění zadavatele, že v dříve zahájeném zadávacím řízení obdržel vyšší nabídky (včetně nabídky navrhovatele), než je nyní stanovená předpokládaná hodnota veřejné zakázky částkou 19 891 712 Kč bez DPH, tj. 24 068 971,52 Kč včetně DPH (dle Přílohy č. 2 zadávací

dokumentace – Cenová tabulka). Zadavatel tuto částku porovnával s nabídkou v zadávacím řízení DSR ve výši 35 126 000 Kč, přičemž neuvedl, zda tato částka je včetně DPH či nikoliv, a současně neuvedl výši dalších případných nabídek, ani to, v jakém rozsahu se předmět plnění překrýval s předmětem plnění nyní přezkoumávané veřejné zakázky. Takové důvody uváděné zadavatelem tedy nepostačují ani k prostému porovnání jím uváděných hodnot, natož pro učinění závěru o existenci objektivních ekonomických důvodů. Nicméně je nutné uvést, že ani v případě, že by takové porovnání skutečně mohlo být učiněno a skutečně by výsledek odpovídal tvrzení zadavatele, nelze takový případný výsledek bez dalšího považovat za objektivní důvod pro omezení hospodářské soutěže, neboť nelze nijak dopředu předvídat, jaká by byla nabídková cena navrhovatele v nyní řešené veřejné zakázce. I v případě, kdy by zadavatel provedl ekonomickou analýzu a vycházela by mu varianta pořízení KUD na základě upgradu stávajících licencí (při splnění všech shora uvedených podmínek) levněji, pak by muselo jít o výrazné ekonomické zvýhodnění takové varianty nad variantami jinými, aby bylo možné akceptovat omezení hospodářské soutěže. Nic takového ovšem zadavatel netvrdil. Nelze tedy nijak prokázat, že by nabídky případných jiných dodavatelů mimo okruh GPP byly nade vší pochybnost vyšší než nabídky dodavatelů z programu GPP. K takovému závěru zadavatel nepředložil ani dostatečná tvrzení, ani žádné důkazy, a současně nelze podklad pro takový závěr učinit z údajů dostupných ve správním spisu. Rovněž v této dílčí argumentaci zadavatele tedy nelze spatřovat objektivní a legitimní důvod pro omezení hospodářské soutěže.

46. Lze proto uzavřít, že zadavateli se nepodařilo tvrdit a prokázat, že by existovaly objektivní důvody pro stanovení předmětných požadavků zadávací dokumentace, které vedly k omezení hospodářské soutěže, a z toho důvodu je závěr Úřadu, že zadavatel porušil § 36 odst. 1 zákona v návaznosti na § 6 odst. 2 zákona, když stanovil zadávací podmínky tak, že bezdůvodně zvýhodnil dodavatele z programu GPP a současně bezdůvodně omezil hospodářskou soutěž o veřejnou zakázku, závěrem správným a zákonným. Úřad vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu a tento vyhodnotil v souladu se zákonem. Námitky zadavatele nebyly při přezkoumání napadeného rozhodnutí shledány důvodnými, přičemž tak napadené rozhodnutí je i správné.

K námitce zachování hospodářské soutěže

47. Zadavatel v podaném rozkladu dále namítal, že hospodářská soutěž zůstala zachována mezi účastníky programu GPP, a tedy existovalo celkem 7 potenciálních dodavatelů. K tomu uváděl další důvody pro podporu své námítky.
48. K tomu je třeba předně uvést, že zadavatel nahlíží na zachování hospodářské soutěže nesprávně. Je třeba otázku zachování hospodářské soutěže posuzovat z toho hlediska, zda měli možnost se jí zúčastnit všichni potenciální dodavatelé, kteří by byli způsobilí dodat předmět jejího plnění. Tím je ovšem myšlen nikoliv takový předmět plnění, který zadavatel nezákonným způsobem vymezil v zadávacích podmínkách, nýbrž takový předmět, který skutečně uspokojuje potřebu zadavatele a který by odpovídal zadávacím podmínkám stanoveným v souladu se zákonem.
49. Již ze samotné podstaty nezákonného nastavení zadávacích podmínek, které neumožnily účast jiných dodavatelů než partnerů v programu GPP, je zřejmé, že soutěž o veřejnou zakázku v dostatečné míře zachována nebyla. Jakékoliv navazující argumenty zadavatele proto

nemohou obstát, neboť nezákonné nastavení zadávacích podmínek přímo vedlo k omezení hospodářské soutěže, resp. k vyloučení účasti všech ostatních dodavatelů mimo partnerů programu GPP.

50. Nelze proto ani tuto námitku, ani námitky na ni navazující považovat za důvodné.

Shrnutí

51. Zadavatel označil předmět veřejné zakázky jako „Konsolidaci licencí Ginis Standard a upgrade na GINIS Enterprise+“, z čehož by bylo možné dovodit, že jde o pouhý upgrade již zadavatelem vlastněných licencí. Hlavním předmětem plnění však ve skutečnosti bylo dodání standardizovaného systému spisové služby, jež je dodáván více dodavateli na trhu (minimálně navrhovatelem). Tím, že požadavky na tento systém podmínil právě provedením konsolidace licencí z GINIS Standard na GINIS Enterprise+ a zapojením dodavatelů do partnerského programu GORDIC Partner Program, omezil soutěž pouze na systém GINIS. Pro takové nastavení však zadavatel nepřednesl ani technické, ani ekonomické důvody a k nim potřebné důkazy. V tomto případě nebylo prokázáno, že by šlo o rozvoj již existujícího a pro potřeby předmětu plnění dostačujícího systému spisové služby, ani že by takový postup byl pro zadavatele ekonomicky výhodnější.
52. Z obsahu podaného rozkladu vyplývá, že zadavatel rozporoval správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí však nebylo shledáno, že by námitky zadavatele byly důvodné, a že by napadené rozhodnutí bylo nezákonné.

Závěr

53. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a se správními předpisy, je třeba konstatovat, že nenastaly podmínky pro zrušení ani pro změnu napadeného rozhodnutí, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář, se sídlem Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1,
2. Mgr. Petra Koutná, advokátka, ev. č. ČAK 11082, se sídlem Kostelní 875/6, 170 00 Praha

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy